

OUTSIDE ROOM

The Room That Isn't One Of The Ten

GILLETTE'IN DIŞARIDAKİ ODASI

On odadan biri olmayan oda

Entelektüel değil, kırsal bir saga yazmıştım, çünkü gördüğüm öğrenim başka türlüsüne izin vermezdi. İtalyanca notum 4 olduğu için diplomamı ancak sportif başarılarım, bir kadın ve hediye ettiğim beş litre şarabımın kıymetini bilen bir okul müdürü sayesinde alabildim.

Hahahaha.

İnsanlara bir zihin egzersizi vermek istemiştım; bunun için ne üniversite diploması gerekiyordu ne doktora. On oda yaratmış, herkesin hayatının bir bölümünü kapattığımı sanmıştım, ama etrafıma bakınca bir şeyi dışarıda bıraktığımı fark ettim.

Neyi?

Beni.

Kusurlarımla, kötü huylarımla, özelliklerimle, aldatıcı yanlarımla, alınganlığımla, rövanş alma arzumla, bir formatın içine sığdırılmış saçmalıkla, bir de aslında ilginç olmadığım hâlde durmadan ilgi görme alışkanlığımla; bu sonuncusu beni hep gülümsetmiştir.

Evet, yanımda hep bana yolu, yapmam gerekenleri, nasıl yapmam gerektiğini, neden yapmam gerektiğini göstermek isteyen biri oldu; sanki beni bir şeyin sırrına erdirmek istiyordu. Ama ben ne dinî bir tarikatın içindeydim ne de ruhani bir tarikatın. Kendi hayatımın içindeydim; orada bir şey öğrenmek zorunda olmam mantıklıydı, nasıl yapacağımın bana söylenmesi ise değildi.

Uzatmayalım, çünkü her okur yorulur ve sonunu bilmek ister. Belki bir gün sonu hikâyenin başına yazmaya başlarım; o zaman herkes, sonun tek gerçek başlangıç olduğunu anlar.

Oturup ölümü beklemeye koyulmadan önce, bunu yapacağım ideal yeri hep arayacağım. Ama inan bana, bunca seçenek ve bunca olasılık arasında bir kadının kollarından daha iyi bir yer bulamıyorum. Benim kadınımla olmasa da fark etmez. Pek umurumda değil.

Hahahahaha.

En iyi yer orası; her şeyin başladığı ve her şeyin bittiği yer. Ama hiç kimse bir yazı kadar unutulmaz olamaz.

Ferdinando

Not: Ben sözünün eri bir adamım, kadınlar da bunu anlar; bu da birkaç sönük performansı telafi eder.